ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Είναι δεκάδες τα περιστατικά αστυνομικής και ψυχιατρικής βίας που δημοσιοποιούνται μετά από καταγγελίες και πολλαπλάσια αυτά που παραμένουν στο σκοτάδι της καθημερινής “κανονικότητας” των θεσμών της βίας.

Μέσα στην περιρρέουσα δυσώδη ατμόσφαιρα των τελευταίων ημερών με τα γεγονότα των πολλαπλών και επαναλαμβανόμενων βιασμών και κακοποιήσεων ανθρώπων ευάλωτων, από άτομα με «κοινωνικό status» σε ρόλους κακοποιητών, έρχεται να προστεθεί ακόμη ένα, που για κανέναν λόγο δεν πρέπει να διαφύγει της προσοχής μέσα στο πλήθος των διαρκών “αποκαλύψεων” για μια σκληρή πραγματικότητα που βιώνεται αθόρυβα από χιλιάδες ανθρώπους που ζουν σα να πορεύονται σε ναρκοπέδιο, μέχρι να “εκπυρσοκροτηθεί μια νάρκη” …

Είναι στο Δρομοκαΐτειο αυτή τη φορά που στο σώμα ενός ανθρώπου περιθωριοποιημένου, ταλαιπωρημένου και σε αγωνία από την ψυχική ένταση και τη χρήση ουσιών, ασκήθηκε μια απροκάλυπτη αστυνομική βία με μάρτυρες όλους τους παρευρισκόμενους στην εφημερία. Σύμφωνα με τα γεγονότα που καταγγέλθηκαν στο ThePressProject, ένας ψυχικά πάσχων σε κατάσταση διέγερσης, που τον είχαν προσαγάγει για εξέταση με εισαγγελική εντολή, χτυπήθηκε αλύπητα από αστυνομικούς που βρίσκονταν σε απόλυτη θέση ισχύος.

Το εξοργιστικό, εκτός από αυτό καθεαυτό το γεγονός, είναι ότι το περιστατικό αυτό, παρότι σοβαρό, περιβλήθηκε από σιωπή. Μια σιωπή που όσοι/ες έχουν εμπειρία από τους ψυχιατρικούς χώρους, μπορούν να “διαβάσουν”. Σιωπή, από ντροπή και φόβο ίσως, για την περίπτωση όσων ήταν μάρτυρες, και δεν αισθάνθηκαν αρκετά δυνατοί για να το καταγγείλουν, συμπεριλαμβανομένου ίσως και του ίδιου το θύματος. Από αδιαφορία ή εξοικείωση με τη βία για κάποιους άλλους. Από κυνισμό και σκληρότητα για άλλους, που μπορεί ακόμη και να υποστηρίζουν ότι “καλώς έπραξαν” οι κακοποιητές αστυνομικοί. Σιωπή λόγω ενοχής και πρόθεσης συγκάλυψης για τους θύτες.

Αυτά μπορούμε να τα υποθέσουμε.

Γιατί υπάρχουν και αυτά για τα οποία είμαστε σίγουροι/ες και τα οποία μας εξοργίζουν ακόμη περισσότερο.

Πρόκειται για τη στάση σιωπής, ή και τη δημόσια τοποθέτηση θεσμών και προσώπων που ο ρόλος τους υποτίθεται ότι είναι η διαρκής προσπάθεια για διασφάλιση των όρων για θεραπευτικές παρεμβάσεις με αξιοπρεπή μεταχείριση των ψυχικά πασχόντων και σεβασμό στο πρόσωπο τους. Και φυσικά, η προστασία των δικαιωμάτων τους.

Μας εξοργίζουν οι δηλώσεις του προέδρου του Δρομοκαϊτείου Α. Χλωρού που, χωρίς να έχει καν γνώση των γεγονότων (όπως ό ίδιος ανέφερε στο Τ.Ρ.Ρ.), έσπευσε όχι μόνο να δικαιολογήσει, αλλά και να ενθαρρύνει με τις δηλώσεις του την αστυνομική βία και αυθαιρεσία και να στιγματίσει, για άλλη μια φορά, τους ψυχικά πάσχοντες ρίχνοντας την ευθύνη στο θύμα. Δηλώσεις που δεν διαφέρουν και πολύ από ανάλογες προκλητικές και κυνικές δημόσιες τοποθετήσεις του γνωστού και μη εξαιρετέου μπατσοσυνδικαλιστή Μπαλάσκα, ή του κυνηγού κεφαλών προσφύγων Μηταράκη. Έτσι, σα να ήταν βγαλμένοι όλοι από την ίδια μήτρα, μάθαμε δια στόματος του προέδρου του Δρομοκαϊτείου, ότι “Δεν τους περιμένουμε με τριαντάφυλλα”, ότι “μπορεί και να έχουν σκοτώσει τη μάνα τους”, ή ότι οι αστυνομικοί “κάνουν κουμάντο” μέχρι να γίνει εισαγωγή και έχουν δικαίωμα να ασκούν βία όσο και όποτε αυτοί κρίνουν, κλπ, κλπ.

Μας εξοργίζει ακόμη και η θεσμική σιωπή της αρμόδιας Επιτροπής Ελέγχου και Προστασίας των Δικαιωμάτων των Ατόμων με Ψυχικές Διαταραχές, που αγνοεί επιδεικτικά τα γεγονότα που καταγγέλθηκαν και που θα έπρεπε να έχει ήδη παρέμβει για να διερευνήσει επίσημα το περιστατικό. (Από ποιον περιμένουν άραγε να το πράξει;)

Μας εξοργίζει η ομοψυχία των αστυνομικών στην άσκηση βίας. “Δύο βαράνε και δέκα κοιτάζουν αλλά δεν βλέπουν τίποτα”

Δεν τρέφουμε, όμως, αυταπάτες. Δεν περιμένουμε από κανέναν φασιστουπουργό Πλεύρη να “τραβήξει το αυτί” του Προέδρου του Δρομοκαϊτείου, από κανέναν Θεοδωρικάκο να παίξει με τις ΕΔΕ του, από καμιά Επιτροπή να πράξει το ελάχιστο. Δεν περιμένουμε πια, μέσα στον ορυμαγδό γεγονότων καθημερινής βίας, τα ΜΜΕ, πλην ελαχίστων όπως το Τ.Ρ.Ρ, να σταθούν ουσιαστικά πλάι στα θύματα. Να διερευνήσουν και ν’ αναδείξουν με ευαισθησία και επιμονή κάθε περιστατικό αστυνομικής ή ψυχιατρικής βίας τους καταγγέλλεται.

Είμαστε εδώ για να γίνουμε η φωνή όχι μόνο του συγκεκριμένου ανθρώπου, αλλά και κάθε γνωστού ή αγνώστου που, ενώ μετρά στο σώμα του και στην ψυχή του τα σημάδια της

ψυχιατρικής και αστυνομικής βίας, αντιμετωπίζεται ωσάν να μην ασκήθηκε ποτέ αυτή, ή σαν να μην υπήρξε ποτέ ο ίδιος ως πρόσωπο που του ασκήθηκε ακραία βία.

Καλούμε όλες και όλους σε άμεση δράση όχι μόνο για την ανάδειξη (και) αυτού του συμβάντος ασύδοτης αστυνομικής βίας, αλλά και σε κινητοποίηση ενάντια στη βία των κυρίαρχων ψυχιατρικών θεσμών, εν προκειμένω στο Δρομοκαΐτειο.

24/10/2022